

mäktige och drätselkammaren i salen (signaturen fick dock för sin del den uppfattningen, att minst fem dylika var närvarande). Troligen, yttrade inledningstalaren vidare, är hela saken på väg att bli en prestige-fråga för drätselkammaren. Även om man icke helt kunde dela alla de framförda synpunkterna, fick dock åhörarna ett starkt intryck av den uppriktiga oegennyttan och varma mänsklighet, som fått hr Magnusson att ta upp denna strid.

Hr Gernandt påpekade, att Billingen inte alls är så fattigt på lövängar som folk tror, att militären lika gärna som med bergssprängningar på avsides belägna platser kunde få göra nytta för sig, att skolorungdomen aldrig hinner ut till den nuvarande Rånna-backen på eftermiddagarna och att den nya backen i än högre grad än till stjärnidrott bör användas i fostrande ändamål. Han vil'e inte att hr Magnusson skulle ironisera så mycket över alla spörsmål och ironiserade inkonsekvent nog ögonblicket efteråt över att "soluppgången nog ej kommer att bli ändrad av den nya backen", alluderande på ett naturbeskrivningscitrat, som hr Magnusson uppläst.

Sedan hr Magnusson på sitt vanliga eleganta sätt bemött hr Gernandt, kom så småningom hr Hesses tur. Ta'aren, som sade sig ha sysslat med idrott sedan den tid det benämndes "sportfåneri", ville hellre ha ett friluftsområde än en slalombacke för bekväma skidåkare, som ej nedlåter sig till längdhopp. Tiden medger ej ett utförligare ingående på alla hr Hesse's mer än intressanta synpunkter, till vilka signaturen i likhet med andra på diskussionen framförda synpunkter tillåter sig återkomma en annan gång.

Förutom här nämnda yttrade sig hrr Thorsell, Wennberg, Ousbäck, Nilsson, Bengtsson, Claesson och Green.